

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/605/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122253885
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122253885.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Okresné stavebné bytové družstvo Dolný Kubín, IČO: 00 222 071, so sídlom: Zochova 1117/97, 026 01 Dolný Kubín, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: A. XXXX/XX, XXX XX C. D., o vymoženie nepeňažného plnenia, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Petrom Krištofikom, so sídlom exekútorského úradu: A.Pietra 10645/17, 036 01 Martin, pod sp.zn. EX 122EX 188/22, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/605/2022 zo dňa 25.01.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/605/2022 zo dňa 25.01.2023 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 28.02.2022 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymoženie nepeňažného plnenia na základe exekučných titulov - 1/ rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 5C/4/2018 zo dňa 06.02.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť čo do I. výroku dňa 16.05.2020 a čo do II. výroku 21.04.2020, 2/ rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 5C/4/2018 zo dňa 03.06.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 07.07.2020, 3/ rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 5Co/149/2019 zo dňa 18.02.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21.04.2020 a 4/ uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 23/2021 zo dňa 27.10.2021, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 07.12.2021.

2. Exekučný súd na základe poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 08.03.2022 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Krištofika, ktorý ju vedie pod sp. zn. EX 122EX 188/22.

3. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/605/2022 zo dňa 25.01.2023 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov nepriznal (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom je zákonom stanovená 15-dňová lehota, ktorá začína plynúť od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Odkladný účinok návrhu na zastavenie exekúcie znamená, že počas rozhodovania súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o podanom návrhu, nie je súdny exekútor oprávnený vydať exekučný príkaz, t.j. príkaz na vykonanie exekúcie. Návrhy na zastavenie exekúcie podané po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty odkladný účinok nemajú. V posudzovanej veci mal súd za preukázané, že povinný prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 01.04.2022, pričom návrh na zastavenie exekúcie podal povinný až dňa 26.04.2022 (na poštovú prepravu dňa 20.04.2022), stalo sa tak po uplynutí zákonnej lehoty, preto tento návrh odkladný účinok nemá a súd sa ním zaoberal ako návrhom neskôr podaným v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Vo vzťahu k samotnému obsahu návrhu povinného súd poznamenal, že vzhľadom na podanie návrhu po

uplynutí zákonnej lehoty, bolo možné v návrhu namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Nakoľko mohol povinný skutočnosti uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie uplatniť už skôr, a to v návrhu na zastavenie exekúcie podaným v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, je táto skutočnosť dôvodom na zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie. Nad rámec uvedeného súd dodal nasledovné: Súd mal nesporne preukázať, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučnom titule nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný žiadal zastaviť exekúciu z viacerých dôvodov. Prvým dôvodom, pre ktorý by mala byť podľa povinného zastavená exekúcia bola právna stránka veci uvedená v predloženej uznesení Krajského súdu Žilina sp. zn. 9CoE/11/2020 zo dňa 30.04.2020. Súd uviedol, že vychádzajúc z obsahu vyššie uvedeného rozhodnutia zistil, že dané rozhodnutie sa netýka v žiadnej jeho časti predmetnej exekúcie (okrem označenia povinného) a preto nepovažoval za potrebné sa rozhodnutím bližšie zaoberať. Ďalším z dôvodov na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že súdne konanie pokračuje vo veci vlastníctva bytu a na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Súd v tejto súvislosti konštatoval, že exekučné konanie je momentálne vedené na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, ktoré neboli zrušené ani zmenené, pričom povinný nepreukázal opak a ani neuviedol a nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce dôvody, pre ktoré by súd musel exekúciu zastaviť. Súd sa rovnako zaoberal aj skutočnosťami týkajúcimi sa základného konania, na ktoré poukazyval povinný, no konštatoval, že exekučný súd nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek vecne preskúmať. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Nakoľko si oprávnený ako účastník v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie úspešný neuplatnil nárok náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, súd rozhodol tak, že oprávnenému uvedený nárok nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu podal povinný včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým svojimi pomermi, opisom situácie ohľadom bytu, jeho nadobudnutím, stavom. Povinný tiež opísal svoje zdravotné problémy. Povinný namietať voči vyúčtovaniu energií spojených s užívaním bytu, výmerom, výške platieb. K sťažnosti povinný pripojil Potvrdenie o svojom zdravotnom stave (záznam o vyšetrení z rádiológie zo dňa 04.09.2019), Potvrdenie z ČSOB o preverí úhrad, Výzvu na uhradenie od oprávneného, Rozpočítanie nákladov na vykurovanie 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2019, Návrh zmluvy o prevode vlastníctva bytu, Zápis zo dňa 16.09.2002, Komunikáciu so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Návrh na zastavenie exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 122/1466/17, Podanie sťažnosti na exekútora adresované Sociálnej poisťovni a Ministerstvu spravodlivosti SR zo dňa 17.12.2020 a 17.05.2021, Oznámenie Sociálnej poisťovne o vykonávaní zrážok z dôchodku, Podanie adresované Štátnej obchodnej inšpekcii zo dňa 12.04.2015, Podanie adresované oprávnenému zo dňa 01.05.2014, Sťažnosť adresovanú Ústavnému súdu SR vo veci 4Cdo/21/2021 zo dňa 19.01.2022.

5. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že napadnuté uznesenie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a považuje ho za vecne správne. Exekučné konanie sa vedie na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, ktorými sú rozsudok č. 5C/4/2018-86 zo dňa 06.02.2019 vydaný Okresným súdom Dolný Kubín, Uznesenie č. 5C/4/2018 - 145 zo dňa 03.06.2020 vydané Okresným súdom Dolný Kubín, Rozsudok č. 5Co/149/2019-139 zo dňa 18.02.2020 vydaný Krajským súdom Žilina a Uznesenie č. 4 Cdo 23/2021 zo dňa 27.10.2021 vydané Najvyšším súdom SR. Povinný v sťažnosti uvádza nepravdivé skutočnosti, nepodložené relevantnými dôkazmi. Exekučný súd tieto skutočnosti ani nemôže skúmať, nakoľko ako sám uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia: ..exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonateľné a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, príp. ho akokoľvek preskúmať. Oprávnený sa následne vyjadril k tvrdeniam povinného ohľadom povinnosti platiť nájomné a ostatné platby spojené s užívaním bytu, taktiež k prevodu vlastníckeho práva k bytu. Oprávnený zároveň uviedol, že tvrdenia povinného nie sú relevantné pre exekučné konanie, ktorému predchádzalo konanie o vypratanie bytu. Povinný okrem iného návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje predložením Uznesenia sp. zn. 9CoE/11/2020 zo dňa 30.04.2020, kde účastníkmi sporu bol povinný a spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia. s. r. o., ktoré sa nijako netýka oprávneného. Povinný návrh na zastavenie exekúcie riadne

neodôvodnil a neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli spôsobiť prípadné zastavenie exekúcie. Na základe uvedeného oprávnený navrhol, aby súd sťažnosť povinného zamietol.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 7 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

15. Exekučnými titulmi bol povinný zaviazaný vypratať družstevný byt č. 15 nachádzajúci sa na 3. poschodí vo vchode E. 21 bytového domu súp. č. 2065 na ulici Bystereckej v Dolnom Kubíne, pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. F. A. a nahradiť oprávnenému trovy základného konania.

16. Námietky, ktoré povinný označil ako dôvody na zastavenie exekúcie a aj ako dôvody podanej sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, mohli a mali byť predložené povinným najneskôr v základnom konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania (vo vykonávacom konaní) nemôže pripísať žiadnu relevanciu. Súd uvádza, že exekúcia sa vedie na podklade exekučných titulov, ktoré súd preskúmal po formálnej a materiálnej stránke a sú spôsobilými a vykonateľnými exekučnými titulmi, ktoré dosiaľ neboli zrušené alebo zmenené. Súdu do dňa rozhodnutia o sťažnosti povinného nebol predložený žiaden dôkaz preukazujúci zrušenie exekučných titulov. Exekučný súd tiež konštatuje, že nie je v jeho právomoci preskúmať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas, s dostatočnou starostlivosťou

a predvídavosťou. Čo sa týka opätovnej argumentácie povinného súvisiacej s konaním pred vydaním exekučného titulu, sudca k uvedenému poznamenáva, že vymáhané rozhodnutia sa nadobudnutím právoplatnosti stali pre strany záväzné a založili tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučných titulov. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom boli vydané exekučné tituly, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučných titulov. Exekučný súd nie je príslušný skúmať vecnú správnosť exekučných titulov, ani nenahrádza orgán v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti, ale je exekučnými titulmi viazaný a musí z nich vychádzať. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučných titulov, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

17. K námietke povinného ohľadom jeho zdravotného stavu a sociálnych pomerov súd uvádza, že zlá finančná situácia, resp. sociálne postavenie povinného, ani jeho nepriaznivý zdravotný stav, nezakladá v tomto štádiu konania sama o sebe predpoklad na zastavenie exekúcie a nezbavuje povinného povinnosti vyplývajúcej mu z vykonateľného exekučného titulu.

18. K odkazu povinného na konanie vedené medzi povinným a spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. súd uvádza, že uvedené konanie nemá súvis s prebiehajúcou exekúciou, keď v predmetnom exekučnom konaní sa oprávnený domáha vymoženia nepeňažnej povinnosti povinného spočívajúcej vo vypratani bytu.

19. K ostatným povinným pripojeným listinám a tvrdeniam netýkajúcim sa predmetnej exekúcie súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

20. Sťažnostný súd teda sumarizuje, že v prejednávanej veci oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý nebol zrušený, ani inak zmenený, v dôsledku čoho tak exekučný súd nemôže bez relevantného právneho dôvodu oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva, pričom je na rozhodnutí oprávneného či toto právo bude aj realizovať. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktoré mu nebolo splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a zo sťažnosti povinného nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené alebo zmenené, súd sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 6Ek/605/2022 zo dňa 25.01.2023 podľa § 250 ods. 1 Exekučného poriadku zamietol.

22. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§